

प्रकरणार्थमुपसंहरत्यनुक्तमपिसंगृह्णन् नतदस्तीति सत्त्वं प्राणिजातं इदमुपलक्षणं जडस्यापि सर्वस्य त्रिगुणविकारत्वात् प्रकृतिजैर्जन्मान्तरोयधर्माधर्मसंस्कारजैः मायाप्रभवैर्वा शेषं स्पष्टं ॥ ४० ॥ एवं पंचदशे संसाराश्वत्थमसंगशस्त्रेण छित्त्वा परंपदं मार्गितव्यमित्युक्तं तत्रात्मनोऽसंगत्वोपपादनाय क्रियाकारकफललक्षणस्य कृत्स्नस्य संसारस्य त्रिगुणात्मकत्वमुक्तं न ह्यात्मानात्मनोर्गुणातीतगुणात्मकयोः संगः संभवति न ह्याकाशांतर्वर्त्तिपृथिव्यादिगुणेन गन्धादिनाकाशः संसृज्यते तद्वदित्युक्तं समाप्तः शास्त्रार्थः अथेदानीं सर्वगीताशास्त्रार्थमुपसंहरन्तुमसंगशस्त्राभ्युपायं च प्रदर्शयितुं प्रकरणांतरमारभते ब्राह्मणेत्यादिना शूद्राणामसमासकरणं वेदानधिकारात् प्रविभक्तानि असंकोर्णानि तत्र हेतुमाह स्वभावप्रभवैर्गुणैः स्वभाव ईश्वरस्य प्रकृतिस्त्रिगुणात्मिका सैव प्रभवो हेतुर्येषां गुणानां ते स्वभावप्रभवास्तैः यद्वा ब्राह्मणस्वभावस्य सत्वगुण एव प्रभवः शांतत्वात् क्षत्रियस्वभावस्य सत्वोपसर्जनं रजः ईश्वरस्वभावत्वात् वैश्यस्वभावस्य तमोपसर्जनं रजः कृष्यादिस्वभावत्वात् शूद्रस्वभावस्य रजोपसर्जनं तमः शुश्रूषास्वभावत्वात् अथवा स्वभावः प्राग्भवीयः संस्कारस्तत्प्रभवैर्न तु जातिमात्रप्रभवैः पक्षिणामाकाशगमनवत् अतएव जात्यंतरव्यावृत्तानां धर्माणां शमादिषु पाठेन दृश्यते न हि शूद्राद्यावृत्तैर्वर्णिकानामध्ययनादिकं वा इतरद्वयाद्यावृत्तं ब्राह्मणानामध्यापनादिकं वा इह पठ्यते किनु सर्वे सर्वजातीयानां साधारणा धर्माः शमादयो दृश्यन्ते यथा हि द्रोणादिषु ब्राह्मणेष्वपि शौर्यादिकं भरतादिषु क्षत्रियेष्वपि शमादिकं दृष्टं एवमितरत्र तस्माद्यस्मिन्कस्मिंश्चिद्वर्णेशमादयो दृश्यन्ते स

नतदस्ति पृथिव्यां वा दिवि देवेषु वा पुनः ॥ सत्त्वं प्रकृतिजैर्मुक्तं यदेभिः स्यात्त्रिभिर्गुणैः ॥ ४० ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशांशूद्राणां च परंतप ॥ कर्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्रभवैर्गुणैः ॥ ४१ ॥ शमो दमस्तपः शौचं क्षांतिरार्जवमेव च ॥ ज्ञानं विज्ञानमास्ति क्यं ब्रह्म कर्म स्वभावजं ॥ ४२ ॥ शौर्यं तेजो धृतिर्दाक्ष्यं युद्धे चाप्यपलायनं ॥ दानमीश्वरभावश्च क्षात्रं कर्म स्वभावजं ॥ ४३ ॥

शूद्रोऽप्येतैर्लक्षणैर्ब्राह्मण एव ज्ञातव्यः यत्र च ब्राह्मणेऽपि शूद्रधर्मा दृश्यन्ते स शूद्र एव तथा चारण्यके सर्पभूतं न दुष्प्रतियुधिष्ठिरवाक्यं सत्यं दानं क्षमाशीलमावृत्तं संसृतपोघृणा दृश्यन्ते यत्र नागेंद्रस ब्राह्मण इति स्मृतः तथा यत्रैतल्लक्ष्यते सर्पवृत्तं स ब्राह्मणः स्मृतः यत्रैतन्न भवेत्सर्पतं शूद्रमिति निर्दिशेदिति जातिधर्मास्तु मनुना दर्शिताः अध्यापनं चाध्ययनं यजनं याजनं तथा दानं प्रतिग्रहं चैव ब्राह्मणानामकल्पयत् प्रजानां रक्षणं दानमिज्याध्ययनमेव च विषयेष्वप्रसक्तिं च क्षत्रियस्य समादिशत् पशूनां रक्षणं दानमिज्याध्ययनमेव च वणिक्पथं कुसीदं च वैश्यस्य कृषिमेव च एकमेव तु शूद्रस्य प्रभुः कर्म समादिशत् एतेषामेव वर्णानां शुश्रूषामनसूययेति तस्मात् शमादयो यत्र ब्राह्मणे ब्राह्मणे वा दृश्यन्ते स एव ब्राह्मण इत्यत्र विवक्षितं स्वेस्वे कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते परामित्यत्र तु मनुक्तान्यध्यापनादीन्येव स्वकर्माणि प्राप्ताणि न तु शमदमादीनि न हि ज्ञानविज्ञानवतोऽन्यासंसिद्धिर्लब्धव्यास्ति तस्माच्छमदमादयो ब्रह्मिष्ठस्यैव ब्राह्मणस्य लक्षणमिति दिक् ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणकर्माण्याह शम इति अंतःकरणनिग्रहः शमः बाह्येन्द्रियनिग्रहो दमः तपः पूर्वोक्तं शारीरादिभेदेन त्रिविधं शौचं वासं मृजलाभ्यां आभ्यंतरं भावशुद्धिः क्षांतिः क्षमा आर्जवमकौटिल्यं ज्ञानं शास्त्रीयं कर्म ब्रह्मविषयं विज्ञानं तदनुष्ठानानुभवात्मकं आस्तिक्यं श्रद्धा एतन्न वक्तव्यं ब्रह्म कर्म ब्राह्मणत्वजात्यभिव्यंजकं कर्म स्वभावजं प्राचीनधर्मसंस्कारजं ॥ ४२ ॥ शौर्यं पराक्रमः तेजः प्रागल्भ्यं धृतिर्यैर्यं दाक्ष्यं युद्धे कौशलमुत्साहो वा दानमौदार्यं ईश्वरभावः उन्मार्गवर्तिनानि यमनशक्तिः एतत्क्षेत्रं कर्म स्वभावजं ॥ ४३ ॥